

81de Møde.

Onsdag den 14. Februar, Kl. 1.

Formanden: Vedkommende Udvalg have afgivet Betænkning over:

- Forslag til Lov om Bogføring m. v.
- Forslag til Lov om Beskatning af Øl og
- Forslag til Lov om Beskatning af Spiritus m. m.
- Eksemplarer ville senere blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Udenrigsministeren af Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) m. fl. angaaende Regeringens Udenrigspolitik.

(Forespørgselens Ordlyd findes foran Sp. 4971.)

H. L. Møller: Der er mellem alle politiske Partier i Danmark fuld Enighed om, at Rigets ydre Politik under alle Forhold bør gaa ud paa at bevare streng Neutralitet overfor andre Magters Konflikter, og om, at denne Neutralitet maa være absolut ligelig og upartisk til alle Sider. Det er en fælles alvorlig Erkendelse hos alle herhjemme, der have politisk Ansvar, at enhver Politik udadtil, der blot kunde udtydes som en Heldning til en enkelt Stormagts Side, under kritiske Forhold vil kunne faa de mest skæbnsvangre Følger for vort Fædreland.

Denne Anskuelse har da ogsaa faaet et klart og bestemt Udtryk, hver Gang den nuværende Udenrigsminister som Medlem baade af tidligere Ministerier og af den nuværende Regering har haft Anledning til at udtale sig om vor Udenrigspolitik's Formaal.

Det kan imidlertid ikke skjules, at der, især i det sidste Halvaar, i adskillige Kredse i vort Folk er opstaaet en ikke ringe Uro og Bekymring for, at den nuværende Regering skulde være i Færd med at forlade denne Vej for at søge nøjere Tilknytning til den os nærmest liggende Stormagt, det tyske Rige, under saadanne

Former, at det ikke lader sig forene med en streng, ligelig og upartisk Neutralitet.

Det har under disse Forhold forekommet de to Højregrupper naturligt ad Forespørgselens Vej at give den højtærede Udenrigsminister Lejlighed til at fremsætte en Udtalelse, der kunde hjælpe til at fjerne denne beklagelige Uro i Nationen, og vi have det Haab, at den højtærede Minister vil være i Stand til at give en saa fyldestgørende Erklæring om den udenrigspolitiske Ledelse, at Formaalet med dette Skridt vil blive naaet.

Men idet vi fremsætte denne Forespørgsel, vil det være nødvendigt at tage til Udgangspunkt visse Tildragelser, der have virket foruroligende paa Stemningen i Folket i den senere Tid — Tildragelser, som den højtærede Minister og til Dels den øvrige Regering have Lod og Del i.

Den første Sag, som her maa fremdrages, er den Erklæring, der i August i Fjor udsendtes fra Regeringen angaaende dens Forhold til Artiklen: „Deutschland, Nordschleswig und Dänemark von einem Dänen“ i „Preussische Jahrbücher“ for Maj 1911.

Denne Erklæring gik ud paa, at medens Artiklen selvfølgelig maatte staa for Forfatterens egen Regning, var den i sine Hovedpunkter i Overensstemmelse med de i den danske Regering herskende Anskuelser.

Det er en vidt udbredt Opfattelse, at Regeringen begik en Fejl ved at give sin Erklæring den Form, den fik.

Den paagældende Artikel, der i øvrigt utvivlsomt var skreven i den bedste Hensigt, indeholder dels en Redegørelse for, hvorledes den danske Regering og Nation opfatte de Forpligtelser, som de statsretlige Afgørelser i Forholdet mellem Danmark og Tyskland fra de sidste 50 Aar paalægger os, dels en Fremstilling af den danske Befolknings Vilkaar i Nordslesvig, beregnet paa at give den tyske Almenhed en klar og uhildet Opfattelse af disse Vilkaar.

Medens nu Artiklens Forfatter skilte sig fra den første Del af Opgaven paa en Maade, som alle herhjemme ville erkende som et korrekt Udtryk for den danske Opfattelse af vor Stilling til Tyskland, var den øvrige Del af Artiklen paa sine Steder affattet i Vendinger, der virkede stødende og saarende i vide Kredse af Befolkningen.

Da det nu gennem Professor Rades „Grenzmarken-Korrespondenz“ for 14. August 1911 var blevet meddelt, at denne Artikel ikke var bleven givet i Trykken